

Böszörményi Zoltán

Megtaláltalak

*Mint frissen ejtett sebre,
úgy nézek rád.
Réveteg
mennyit álmodoztam rólad!
Most, hogy betelt a sorsom,
tiéd vagyok.
Tiéd mindhalálig, szent föld,
örök eszme.
Néha úgy éreztem,
kifutok az időből,
üres kutak mélyén kerestem víztükröt.
Bejártam a kontinenseket,
tavak csillogó szemében kutattalak,
havasok rejtett útjain,
rénszarvasok tekintetében
véltelek felfedezni,
s riadtan eszméltem magamra
vágyaim meleg fészkében.
Nem kérek tőled semmit,
most, hogy rád találtam,
ha kell, ringatlak
sok bajt látott karomban,
s gyűjtöm az erőt, hogy újra,
ha kell, százezerszer
négy égtáj felé kiáltsam:
megtaláltalak, Hazám!*